

II.

DE RAAD GODS.

Mijn Raad zal bestaan en Ik zal al Mijn
Welbehagen doen.

JESAJA 46 : 10.

Wij zagen, hoe het willen van den mensch door zijn denken beheerscht wordt, en wij maakten daarbij indachtig aan het geschapen zijn van den mensch naar den beelde en naar de gelijkenisse Gods, met name hierin zoo duidelijk uitkomende. Want waar het reeds van den mensch geldt dat, als iemand een toren wil bouwen, hij *eerst* nederzit, de kosten berekent, beraadslaagt en *daarna* bouwen gaat — of om de andere beeldspraak te nemen, dat, als een koning ten strijde uittrekt, hij *eerst* beraadslaagt of hij machtig is, en *daarna* zich aangordt — daar geldt dat in absolute zin van den HEERE. Het wordt in de Heilige Schrift ons herhaalde malen voorgehouden, dat aan al Gods doen Zijn eeuwige Raad voorafgaat. De HEERE doet nooit iets, of het is vóór de grondlegging der wereld in het aanbidde-lijk Raadsbesluit besloten. En daarom is het een woord niet alleen van onderwijzing, maar ook van troost en bemoeiding, als de profeet des HEEREN ons toeroept: „Alzoo zegt de HEERE: Mijn Raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn Welbehagen doen.”

De gansche Schrift is vol van die gedachte. In Handelingen 15 : 18 heet het: „Gode zijn al Zijne werken van eeuwigheid bekend.” Dit is eene uitspraak, die wel verstaan moet worden. Ze wil niet slechts zeggen dat Gode alles bekend is, want dan zou de Arminiaan het met u eens zijn, maar zeer bepaald wordt hier gedoeld op die belang-